

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Let XXIV. - Štev. 14 (796)

T R S T - 29. septembra 1972

50 lir

Pred občinskimi volitvami

Volivci bodo ocenili dosedanje izbire

Za pet milijonov italijanskih državljanov srečanje z jesenjo ne pomeni samo spopada za obnovitev delovnih pogodb, temveč tudi priložnost za neposredno preverjanje in ocenjevanje dela vlade in vodilnih koalicij, se pravi upravne volitve.

Voditelji vsedržavnih strank so že jasno povedali, da gledajo na izid volitev v Trstu, ki je največje mesto izmed onih, kjer bodo volili, kot na «test» nove centristične vlade. Prvič po zamenjavi vladnih koalicij in parlamentarnih volitvah bodo državljani v volilni skrinjici ocenili dosedanje izbire in možno je, da bodo pospešili razkrajanje centrizma, razširili že odprte vrzeli, poglobili že obstoječa in ostra protislovja, ki ga tarejo.

Komunisti prav tako ocenjujemo volitve v naši deželi. Obnavljali bomo občinske svete v več manjših občinah v naši deželi, v delavskih središčih, kot so Ronke na Goriškem, kjer imajo tudi slovenski volivci veliko, morda odločilno težo. Zato se nanje pripravljamo že dalj časa in jim posvečamo veliko pozornosti.

Seveda se, zaradi značilnosti, ki jih ima delavska partija, kot je naša, ne pripravljamo nanje kot druge stranke. Ne gre tu samo za sestavljanje kandidatnih list, volilnih programov in propagandnih načrtov. Volitve so navadno trenutek, ko državljani ocenjujejo vse napore, boje in nastope zadnjih let, preverjajo povezavo partije z ljudskimi množicami, z njihovimi interesi, ki jih zagovarjamo in povezujemo v širši okvir zavzemanja za demo-

kratični preokret v deželi in državi, v kateri delujemo.

V vseh primerih se pereča vprašanja tesno prepletajo med seboj in vsako izmed teh bo vplivalo na uspeh našega nastopa: v mislih imamo splošna gospodarska in politična vprašanja Italije zadnjih mesecev (obnavljanje delovnih pogodb, reforme, gospodarska kriza, rušenje centrizma), naše dežele (vojaške služnosti, emigracija, nujnost nove politike državnih investicij na nerazvitih področjih, slovensko narodnostno vprašanje) in Trst, kjer se upravno-politična vprašanja neposredno povezujejo z dramatičnim razvojem strukturalne gospodarske krize, ki ga razjeda.

Na vsedržavnem merilu se soočamo z organiziranim nastopom
(Nadaljevanje na 2. strani)

Partizan je najprej človek

«Kdo še v dobri veri verjame, da brani ameriška vojska v Vietnamu tako imenovano zapadno civilizacijo? Dvom se polašča že tistih, ki jih zakrknjeno sovraštvo do komunizma slepi, da ne vidijo dejanskih vzmeti Nixonove politike, ki zasleduje koristi maloštevilnih mogotcev monopolov težke industrije in si prizadeva ohraniti sistem kapitalističnega izkoriščanja in kolonialnega zatiranja. Dvom in strah se polaščata ameriških vojakov na bojišču, ker ne morejo razumeti, kako se lahko že trideset let od vojnih grozot izmzgano ljudstvo upira najsodobnejšemu bojnemu stroju. Zdi se jim, kot da ga žene nevidna sila; zdi se jim, da rastejo novi in novi borci iz bomb, ki jih tako polnih rok sejejo med neoboroženo prebivalstvo. Branijo se boja in se iz obupa predajajo mamilom, s katerim prekučujejo izprijeni saigonski oficirčki. Neuspehi na bojišču in nezaupanje domačega javnega mnenja pa spodjedajo Nixonu politične temelje. Kako bi svojim hrabrim vojakom prihranil pogled na takega «sovražnika»? Kako bi pomiril javnost v ZDA?

Odgovor na ta vprašanja išče Nixon v tako imenovani «vietnamizaciji». «Vietnamci», pravi Nixon, «naj se le med sabo koljejo. Svojim zaveznikom bomo seveda dalje nudili vsako pomoč. Oskrbujemo jih z najsodobnejšim orožjem. Lajšamo jim nalogo s tem, da naši bombniki takorekoč mehčajo sovražnika in njegovo zaledje pred morebitnim spopadom...».

Ali, pazite, ti bombniki so brez posadke. Vidite «čudež» sodobne znanosti. Sediš v udobni sobi, pritiskaš na gumbe, bombniki pa letajo sem ter tja. Sovražnik je postal samo pika na zaslonu. Pika pa nima ne obraza ne starosti, niti nima spola ali duše; sploh pa, ali je pika vredna usmiljenja?

Tako je torej Nixon poslal nad človeka stroj. Toda pri svojih računih se je krepko uštel. Še najpopolnejši stroj ni človeku kos. In partizan je človek. Je najprej in najbolj človek. Voljo in razum sta mu orožje, s katerim se zna postaviti še tako popolnemu stroju po robu. Mar ni bilo

(Nadaljevanje na 5. strani)

Solidarnost z vietnamskim ljudstvom, ki se junaško bori proti Američanom. Na zborovanju, ki je bilo pred dnevi v Trstu, so ostro obsodili vojno pustolovščino. Govorniki so povabili tržaške protifašiste naj konkretno pomagajo trpečemu ljudstvu. Zveza demokratičnih žena zbira volneno blago, kinin in druga zdravila za Vietnam. Razne organizacije zbirajo prispevke za gradnjo otroške bolnišnice v Hanoju.

Pred volitvami

(Nadaljevanje s 1. strani)

delavskega razreda za obnovitev delovnih pogodb in reforme, ki so prvi pogoj za premostitev težke gospodarske konjunktore, za katero nosi prvenstveno odgovornost vlada. Draginja, ki jo je vlada pospešila s svojimi avgustovskimi ukrepi, je izrazit poskus, da bi delavskemu razredu, na predvečer sindikalnih bojov, odvzeli zaveznitvo srednjih produktivnih slojov. «Divide et impera»: na tem načelu koordinirano delata centristična vlada in politična desnica, za katero stojijo industrijski magnati.

Draginjo je mogoče odpraviti s korenitimi gospodarskimi in političnimi ukrepi, ki morajo sloneti na jasnem programu reform: stanovanjske, davčne, kmetijske; nadalje reforme zdravstva, prevozov itd. Pospešiti družbeno investicijo in potrošnje pomeni predvsem poiskati nove vzmeti gospodarskega sistema, ki naj — s pomočjo demokratično vodene načrtovanja — deluje skladno z interesi širokih ljudskih slojev in torej državnega gospodarstva slohov.

V naši deželi bo odločilnega pomena politična izbira o vlogi, ki jo vsi pripisujemo Furlaniji — Juljski krajini kot mostu sodelovanja med narodi, kjer «sodelovanje» pomeni predvsem tesna medsebojna povezanost gospodarstva in kulture. Jasno je, da terja tak program novo zunanje-politično usmeritev, ki in tudi zadnji dogodki in zastupljanje odnosov med Italijo in Jugoslavijo zaradi delovanja iredente resno ogrožajo. Nova zunanja politika pa pomeni tudi ukrepe v sami notranjosti dežele. V mislih imamo vojaške služnosti, ki se grozeče širijo. Prav te dni so pristoini organi izdelali načrt za razširitev vojaških služnosti na tržaškem Krasu (pri Zaoniku) za gradnjo «smodnišnice velikanke». Pa naj Belci in demokristjani kar štejejo veveričke na Krasu: smodnik in veverice ne spadajo vkup!

Končno je za komuniste bistvenega pomena vprašanje slovenske narodnostne manjšine. Večkrat smo opozarjali, da ne zadostujejo več ali manj sladke besede, ki so prešle že v žargon vodilnih demokristjanskih in levosredinskih krogov. Besede o «mostu» in «priborjenem sožitju» so takorekoč že «režimske», a jim nikoli ne sledijo dejanja. Zdi se, kot da bi se demokristjani, socialdemokrati in drugi že

prepričali, da se bomo Slovenci nasitili besed. V resnici je tudi sožitje, na katerega se sklicujejo, priborjeno z dolgim delom avantgard, med katerimi smo komunisti in delavski razred z študentovsko mladino odigrali poglobljeno vlogo.

Potrebni so ukrepi, zakoni, upravni akti... Priznanje dvojezičnosti, poimenovanje ulic in trgov po slovenskih možeh, okrepitev in izpopolnitev slovenske šole na vseh ravneh, zaposlovanje Slovencev v javnih službah, razširitev vseh socialnih in zdravstvenih storitev na področja, kjer živijo Slovenci, rešitev gospodarskega in narodnostnega vprašanja beneških Slovencev... Predvsem pa odobritev splošnega zaščitnega zakona za Slovence.

Vsi ti ukrepi ne prihajajo iz neba, po božji volji. Nekdo jih mora sprejeti in botrovati jim morata dva elementa: politična volja in široka podpora političnih sil, oziroma volivcev, ki jim izražajo zaupanje.

Naj si «Slovenska skupnost» in njeni volivci ne delajo utvar: Krščanka demokracija in njeni občasni zavezniki te politične volje nimaio, ker jih pogojujejo notranja desnica in vladna previdnost (če sploh lahko prevajamo «mala fi-

des» s previdnostjo). Nobena, še tako trdo vodena pogajanja za oblast ne bodo premaknila težišča KD, ki se s ponosom imenuje za «centra'no».

Treba je torej spreineniti politično ozračje. Izkušnje iz vse Italije dokazujejo, da je za napredne rešitve potrebna široka fronta, v kateri imajo komunisti gonilno vlogo: tako tudi za naša narodnostna vprašanja. Rešiti jih je mogoče predvsem s sodelovanjem komunistov, ki predstavljajo, večino slovenskih volivcev, na Tržaškem celo veliko večino.

Samo tako, v duhu antifašistične partije in njenih predstavnikov, med katerimi ne bo manjkalo Slovencev.

Komunisti smo se vedno zavzemali za enotnost v nastopih, poudarjamo pa, da je bil za Slovence levi center poskus ločevanja. Tudi vključitev nekaterih slovenskih odbornikov v vodilne organe občin ni spremenila položaja prav zaradi diskriminacijske vsebine te politike. Novembra gredo občani na volitve tudi zato, da ocenijo falimentarnost «operacije Hreščak - Dolhar». Slovenci zahtevamo danes veliko več: ne drobnikarske koncesije, temveč — v duhu tistega sožitja, ki je že ustaljena stvarnost — celovitost reševanj naših vprašanj, od najmanjših do največjih.

Vse to je danes mogoče doseči: s komunisti.

Pomen zavezništva v boju proti draginji

Draginja blazno narašča. Delavska plača ima vsak dan manjšo vrednost. Sprajujemo se, kam bo to privedlo. V razmeroma kratkem času so se oblačila in obutev podražila za okrog 35%, meso za 30%, sadje in zelenjava prav tako za 30%, mleko za 15%, olje za 12%, vino za 14% itd. Povišali bodo telefonske tarife in naročnino na TV. Občutno so se podražile tudi šolske knjige.

Vlada ne kaže razumevanja, da bi draginjo zaustavila. Ni izvedla prepotrebne davčne reforme, po kateri bi več plačal kdor več ima. Solidarizira z magnati, industrijci, velikimi trgovci in velikimi zemljiškimi posestniki. Podreja se politiki ZDA, skupnemu evropskemu tržišču, v katerem gospodujejo Francozi in Nemci.

Vzporedno z vsem tem se nadaljuje protidelavska kampanja. Ta bi rada preslepila javno mnenje, da je vzroke draginje pripisati zahtevam delavskih množic in upokojeencev.

Komunistična partija je dala konkretne predloge za izhod iz sedanjega položaja. Poudarila je, da se nujno mora izvajati politika reform in demokratičnega programiranja, vzporedno s tem pa je nujno, da vlada sprejme takojšnje ukrepe v prid množicam potrošnikom in tudi kmečkim proizvajalcem; ukrepe v prid malim trgovcem in industrijcem.

Za uresničitev teh predlogov se je treba boriti. V tem boju mora biti angažirana vsa partija skupaj z drugimi demokratičnimi silami. Danes je stvarno možna ustvaritev najširšega zavezništva. Le tako bo boj uspešen.

Nujna je revizija vojaških služnosti

Dežela Furlanija-Juljska krajina je naravni most za sodelovanje med raznimi narodi in državami. Toda prav na področju te dežele se dogaja tudi kar ni v službi sodelovanja med narodi in državami. Velik del dežele je podvržen vojaškim služnostim. Od 215 občin (toliko jih je v deželi) jih je kar 163 podvrženih vojaškim služnostim. In kot bi vse to ne bilo dovolj, je poveljstvo sil NATO sklenilo, da namesti v tej deželi pas atomskih min. In to v bližini obljudenih naselij. Tako dežela-most sodelovanja izgublja na svojem pomenu. Njeno poslanstvo je okrnjeno. Vojaške služnosti zavirajo gospodarski razvoj, načrti sil NATO pa izpostavljajo hudi in trajni nevarnosti tukajšnje prebivalstvo.

Že mnogo se je govorilo in pisalo o vojaških služnostih. Številne so zahteve po reviziji teh služnosti, po sprejmu novega zadevnega zakona.

Komunisti so že pred leti predložili konkretne zahteve; zahtevali so, naj dobe krajevne uprave in dežela pravico, da se izrečejo o vojaških služnostih; dalje so zahtevali uvedbo novega postopka, ki naj upošteva interese krajevnih skupnosti; nova določila glede odškodnine prizadetim; davčno oprostitve za čas podvrženosti vojaškim služnostim in končno integracijo bilanc tistih občin, ki so prizadete zaradi vojaških služnosti.

Pred leti je bilo v Doberdobo zborovanje, na katerem so razpravljali tudi o vprašanih, ki so v zvezi z vojaškimi služnostmi. Zborovanje so se udeležili številni predstavniki krajevnih uprav, dežele in vsedržavnega parlamenta. Ustanovljen je bil enoten odbor za koordiniranje akcij za revizijo vojaških služnosti.

«Vojaške služnosti», tako je že pred leti poudaril deželni komite KPI, «predstavljajo posebno težko breme in hude ovire pri razvoju naše dežele, hromijo promet, zlasti v tržaškem pristanišču, preprečujejo posodobljenje kmetijstva, postavljajo v negotovost industrijo. Toda dežela Furlanija-Juljska krajina ima vse pogoje za to, da se gospodarsko razvije. Seveda je za to potrebna nova zunanja in vojaška politika, prosta obveznosti, ki jih nalaga pakt NATO; potrebna je

revizija vojaških služnosti, odstranitev tujih vojaških oporišč v deželi».

Vprašanje vojaških služnosti je prišlo tudi pred deželni svet in sprejet je bil sklep, naj se od vsedržavnega parlamenta zahteva zakon o reviziji vojaških služnosti.

Enotni odbor, ki je bil ustanovljen v Doberdobo in h kateremu so pristopile številne krajevne uprave, sindikati, razna združenja in nekatere politične stranke, je pred kratkim pozval prebivalstvo vse dežele, naj podpiše peticijo z zahtevo naj parlament čimprej sprejme zakon o reformi vojaških služnosti. Omenjeni odbor poudarja, da mora dežela Furlanija-Juljska krajina postati dežela miru, kar pa bo lahko le če bo Italija vodila tako zunanjo politiko, ki bo pozitivno vplivala na krepitev miru v Evropi, kar bj omogočilo ustvaritev demilitarizirane cone ob meji.

KOROŠKA

Premazali so dvojezične napise

Na nekaterih področjih južne Koroške so postavili dvojezične označbe in kažipote.

Kot je znano, je dunajska vlada pred časom sprejela zadevni zakon, s katerim slovenska narodnostna manjšina v Avstriji ni in ne more biti zadovoljna. Zakon je bil namreč sestavljen brez sodelovanja Slovencev in je hudo pristranski, saj ne predvideva dvojezičnih napisov na celotnem ozemlju Koroške, kjer prebivajo Slovenci. Ne predvideva dvojezičnih napisov v večjih središčih, kjer so sedeži občin.

Kljub temu nemški skrajnežem ne gre v račun to, da nekatere slovenske vasi dobivajo dvojezične table. Takoj po postavitvi teh so bili nekateri napisi premazani. Premazali so jih «neznanci», ki se čutijo varni, saj jih oblastva ne preganjajo.

Zaenkrat ne bodo uvedli TV oddaj v slovenščini

Senatorja KPI Paolo Sema in Silvano Baccicchi sta dne 21. julija 1972 naslovila ministru za pošto in telekomunikacije vlogo, v kateri sta vprašala, zakaj slovenska manjšina v Italiji še nima lastnih televizijskih oddaj; in ali nameravajo uvedti televizijske oddaje, ki bodo ustrezale tradicijam, kulturnim in političnim zahtevam slovenske manjšine ter bodo pod nadzorstvom demokratsko izvoljene komisije.

Na vprašanje je minister za pošto in telekomunikacije Gioia odgovoril dne 11. t.m. Odgovor se glasi:

«Obveščam vas, da se RAI dolžnostno zanima za potrebe etničnih manjšin in specifično za slovensko manjšino v Furlaniji-Juljski krajini, kateri so namenjene vsakodnevne in široko razčlenjene radijske oddaje.

Kar pa zadeva željo po televizijskih oddajah moram pojasniti, da obstoječa pogodba (med državo in ustanovo RAI, op. uredn.) v tej zadevi nikakor ne obvezuje pogodbenice (t. j. RAI, op. uredn.).

Poleg tega velja omeniti, da bi uredničenje omenjenih oddaj zahtevalo premostitev zapletenih vprašanj gospo-

darske, pravne in organizacijske narave. Vsekakor vas opozarjam, da je glede oddaj v tujem jeziku v omenjeni deželi, v teku proučevanje možnosti, da bi na jezikovno mešanih področjih postavili repetitorje, ki bi sprejemali in posredovali programe tuje televizije v drugem jeziku. Vsekakor bo to vprašanje mogoče rešiti, ko bo radijskotelevizijska služba preurejena».

Minister Gioia je «odkril Ameriko». Povedal je, da obstajajo vsakodnevne in široko razčlenjene radijske oddaje. Kot da tega doslej nismo vedeli! Kaže pa, da minister ne ve, da «tuje» televizijske oddaje vsak dan gleda mnogo ljudi v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Ne le Slovencev, saj je znana stvar, da so ti «tuji» programi dobri. Čudimo se temu, da je minister uporabil besedo «tuji jezik». Slovenci nismo tujci, saj živimo na svoji zemlji! Zato besedi «tuji jezik» odklanjano!

In končno: minister Gioia ni povedal nič konkretnega. Ni pokazal najmanjšega razumevanja za pristopitev k reševanju odprtih vprašanj slovenske narodnostne skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini.

Vietnam in mednarodni kongres fizikov

Te dni je bil v Trstu mednarodni kongres fizikov. Tema kongresa je bila: «vloga fizika v svetu narave». Zelo važna tema, zlasti v času, ko z vedno večjo zaskrbljenostjo gledamo na škodo, ki jo tehnološki napredek — ali pravzaprav zloraba tehnološkega napredka — povzroča v človekovem okolju in človeku sploh.

Razen teme je bil dogodek izredno važen že zato, ker je na razpravljanih sodelovalo pet fizikov nagrajenih z Nobelovo nagrado. Med temi sta bila tudi dva Američana Wheeler in Wigner. Prav njuna prisotnost je povzročila odpor in protest med demokratičnim ljudstvom, med študenti in profesorji in med mladino na splošno.

Kaj se je zgodilo? Zakaj protest proti kongresu, ki bi moral vzbuditi izključno znanstveno, kulturno zanimanje.

Od demokratičnih znanstvenikov se je izvedelo za ozadje kongresa, in sicer, kdo ga finansira in celo za dejavnost nekaterih osebnosti, ki sodelujejo na njem. Demokratični znanstveniki iz Francije in Italije so sprožili odpor proti določenim osebnostim in objasnili komu in v kakšne namene služijo ti kongresi.

Kongres fizikov je bil neposredno finansiran od znanstvenega oddelka NATO.

Kaj je NATO je vsem znano. Da se ta izključno vojna organizacija bavi z znanostjo in proučevanjem narave, se lahko marsikomu čudno zdi. Fizika Wheeler in Wigner prodajata svojo znanost ameriškim vojnim ustanovam, kot je npr. zloglasna «divizija Jason», ki preizkuša novo vojno tehnologijo v Vietnamu.

Vsak dan beremo v časopisih kaj je gnusna ameriška vojna v Vietnamu. Skorajda ni mogoče govoriti več o vojni ampak o tehnološkem klanju. Ne gre za uničenje vojaških objektov, temveč za uničenje vsega živlega.

Ko ni uspelo Američanom ukloniti vietnamskega ljudstva so ga začeli uničevati, misleč, da edino iz puščave, kakršna naj bi po njihovih načrtih postala Indokina, se ne bi dvignila niti ene beseda, niti ena pest proti takoi-menovanemu «ameriškemu miru».

Wheeler in Wigner sta sokriva z Nixonom za politiko, ki jo ZDA vodijo v Vietnamu. Kot človeka in kot znan-

stvenika. Človek, ki ubija, je ubijalec, zločinec. Če pa je tak človek tudi znanstvenik in s svojim znanjem ubija, je pošast, sramota človeštva.

Otvoritev kongresa je bila predvidena 18.t.m. na tržaški univerzi, toda v zadnjem trenutku se celoten kongres premestili v Center fizike pri Miramaru pod varstvom policistov, ki so končno imeli priložnost priti v stik s kulturo in znanostjo.

Ves teden so si potem sledila razne demonstracije, debate, predavanja in projekcije filmov, katerih cilj je bil orisati krutost in grozodejstvo umazane ameriške vojne ter po drugi strani pogum in junaštvo vietnamskega ljudstva.

BORIS ISKRA

Demonstranti v Miramaru

Manifestacija solidarnosti

Na trgu Goldoni v Trstu, kjer je bila zaključna manifestacija «tedna solidarnosti z vietnamskim ljudstvom», so se v ponedeljek zvečer zbrali številni delavci, mladinci in bivši partizani. Manifestacija je predstavljala odločno nasprotovanje nezaželjeni prisotnosti sodelavcev Pentagona, ki so se udeležili simpozija o vlogi fizike pri zaščiti narave. Profesorica Licia Chersovani, ki je predsedovala manifestaciji, h kateri so pristopila razne demokratične laične in katoliške organizacije, je poudarila strahotno nasprotje, ki vlada med človekoljubnimi smotri znanosti in med grozotami kemijske in bakteriološke vojne, ki so jo Američani uvedli v Indokini kot zamenjavo množične prisotnosti svojih vojakov.

Govorila je tudi ravnateljica tržaškega astronomskega observatorija in predsednica Enotnega antifašistične odbora v Trstu. Margherita Hach, ki je med drugim ostro obsodila dejstvo, da se simpozija udeležili tudi nekateri ameriški znanstveniki, člani zloglasne «Divizije Jason». Poleg tega je posredovala obširne informacije o vlogi, ki jo imajo ti znanstveniki pri izdelavi orožja namenjenega rododomu.

«Vietnam je postal eksperimentalno področje za orožje, ki bo prej ali slej naperjeno proti vsemu človeštvu. Misli la sem», je nedaljevala prof. Hach,

«da bo vojna pustila nedotaknjeno vsaj astronomijo kot znanost, ločeno od zemeljskih stvari. A ni tako: Sprejemnike infrardečih žarkov, ki jih astronomi uporabljajo za proučevanje galaksij, uporabljajo v Vietnamu zato, da ugotavljajo prisotnost živih bitij s pomočjo toplote, ki jo sproščajo njihova telesa».

V slovenščini je govoril univ. študent Ravel Kodrič. (Odlomek iz njegovega govora objavljamo na drugem mestu.) Kodrič je ob zaključku dejal, da je nabiranje volne, kinitina in zbiranje skladov za otroške bolnišnice v Hanoiu, pravi dokaz vezi, ki združujejo naše prebivalstvo, ki je v raznih dobah doživelo izkušnje ljudskega boja proti zatiranju.

Tov. Arturo Calabria, pokrajinski predsednik združenja ANPI, je orisal pomen takovrstnih manifestacij. Rekel je, da so te manifestacije pomembne za vse udeležence in za tiste, ki se jih ne udeležujejo zato, da ne bi mogel nihče reči: ničesar nisem vedel o tem. Obenem je tudi kritiziral krajevni italijanski dnevnik, tako imenovani informacijski dnevnik, ki je skušal ironično organizirati kampanjo proti barbarizmu, ki naj bi jih izvajali Vietnamci. «Pomnite je rekel: «tudi med osvobodilnim bojem v naših krajih, so nas imenovali bandite. V resnici pa so prav partizani odrešili Evropo».

Žrtve umazane ameriške vojne v Vietnamu

Partizan je najprej človek

(Nadaljevanje s 1. strani)

tudi našim partizanom prvo in glavno orožje jasnost idealov in vera v svojo moč? Razmere in nuja delajo partizana umnejšega in iznajdljivejšega tudi od tistih, ki te pogubne stroje pripravljajo in ki se ponasajo z vzvišenim naslovom znanstvenika.

Zato demokratični Tržačani nočemo v svoji sredi takih znanstvenikov. Pa naj se skrivajo pod krinko še tako vzvišenih znanstvenih shodov, kot zanesljivo ni ta v Trstu, ki mu finančno botruje vojaško zavezištvu Atlantskega pakta.

Tembolj je tržaško delovno ljudstvo nestrpnost do takih, kot sta Wheeler in Wigner, ker ima njegova internacionalistična solidarnost globoke korenine, ker se je internacionalistična zavest slovenskih in italijanskih demokratov v naših krajih prekalila v težkem boju zoper fašizem, zoper narodnostno mržnjo in zoper narodne izdajalce, ki so se, kot danes čreda saigonskih marionet, prodali imperialistom.

Boj za neodvisnost in svobodo je še posebej globoko zakoreninjen v zgodovini in v zavesti slovenskega naroda, ki ju po dolgih stoletjih tlačanja uživa šele kratkih sedemindvajset let. Usoda dolgega narodnega zatiranja zato najtesneje veže naše čustvo, razum in voljo z bojem narodov, ki se narodno in politično prebujajo ter majejo stoletne okove kolonializma in neokolonializma.

Boj vietnamskega ljudstva nas globoko gane in vzbuja v vseh, ki jim je pri srcu svoboda, veliko občudovanje. Ali tem čudovitim borcem dolgujemo veliko več kot samo hvaležnost. Sicer nam bo ob uri zmage, ki se zanesljivo bliža, težko pri srcu, če nam bo radost vznemirjalo kesanje, da nismo storili vsega, kar je bilo v naših močeh, da bi vietnamskim bratom lajšali grozote vojne».

(Odlomek iz govora, ki ga je imel Ravel Kodrič na shodu solidarnosti z Vietnamom. Shod je bil pretekli ponedeljek v Trstu).

Potuha ustašem potuha desnici

«Podvig» ustašev, ki so uživali «politični azil» na Švedskem, je povzročil številne in različne komentarje. Velika večina javnega mnenja je obsodila to početje, v nekaterih krogih pa so to početje skušali na razne načine izkrieviti ali celo opravičevati. Tudi umor jugoslovanskega veleposlanika Roloviča so svojčas na razne načine tolmačili. Strpnost, ki so jo pokazale švedske oblasti do tistih, ki imajo okrvavljene roke, se je hudo maščevala.

Pa ne le na Švedskem, tudi v drugih državah na Zahodu ustaški kolododje nemoteno rovarijo.

Svojčas smo zapisali, da so se nekateri ustaški kolododje srečali z nekaterimi tržaškimi fašisti. Pa je šla vest skoraj neopazno mimo.

V zvezi z raznimi komentarji o ustaškem «podvigu» na Švedskem je revija «Naši razgledi» objavila naslednji sestavek izpod peresa Mojce Murko:

Ustaška dejavnost je del mednarodnega terorizma, slišimo in beremo. Pri tem je «mednarodni terorizem» nastajajoča prazna beseda, zavestna abstrakcija, kamor se zatekamo, kadar se ne želimo poglobljati v bistva nekaterih, v splošnem neželenih in obsojenih mednarodnih kriminalnih dejanj. Izraz, ki naj z nekaterih dejanj posameznikov ali skupin postrga morebitne politične motive in se vrne v tisti del zgodovine kazenskega prava, ko je bilo mogoče govoriti o zločincih po rojstvu, o zločinu, ki nastane sam po sebi zgolj zaradi v kri vsajenih kriminalnih dejanj storilca. «Mednarodni terorizem», naj bi zato pomenil ubijanje zaradi ubijanja, šokiranje, avanturizem, in bil zato tudi univerzalen v svoji obliki. Rušenje zaradi rušenja česarkoli, kogarkoli, brez drugačnih pobud, kot so moralna izkrivljenost in zločinska nagnjenja storilcev. Apolitična abstrakcija torej brez kraja in časa. Pomagalo za občutenje vesoljnega človeškega bratstva, ki naj bi mu, v celoti, grozilo eno samo zlo — mednarodni terorizem.

Pa vendar ustaštvo ni del kakega «mednarodnega terorizma», kake bolezn modernega časa, ki jo mnogi pripisujejo preveliki demokratičnosti, drugi pa manj uglajenim pravilom političnega boja, marveč je preprosto samo — ustaško nasilje. Nikakršno kriminalno delovanje zaradi kriminala sama, temveč delovanje, ki naj promovira fašistično ideologijo, državno uveljavljeno v času Nezavisne države Hrvatske in v okviru hitlerjevske koali-

cije sojeno in obsojeno na nürnberškem procesu, v konvenciji o genicidu, v ustavni listini Združenih narodov, v konvenciji o človekovih pravicah. Samo nekatere izmed pojavnih oblik pritiska — atentati, ugrabitve — ustaše v našem času uvrščajo v seznam dejavnikov «mednarodnega terorizma», njihovi politični cilji pa jih postavljajo v okviru skrajne evropske desnice, ki se znova in znova poraja na istih ali podobnih premisah — na sovraštvo do socializma, na vzbujanju nacionalne nestrpnosti in rasizma.

Zato boj proti ustaškemu terorizmu ni zgolj boj proti aktraktnemu in univerzalnemu modernemu zlu, marveč je zadeva politične opredelitve konkretnih držav, ki mu dajejo zatočišče. Stvar politične opredelitve švedske vlade in dokaz njene sodobne vloge, ne pa preskus dobrih živcev njene politične in znanja njenih kriminalistov. Za bistveno vprašanje gre, ali si lahko neka država, ki kot država izjemno pozitivno vpliva v mednarodnih odnosih (nasproti Vietnamu, do ekonomskih problemov nerazvitosti, do apartheida) lahko privoščiti trditev, da je izražanje ustaštva v idejnem fašističnem okviru zgolj vprašanje svobode izražanja človekovega mišljenja! Terorizem je v svoji posledici stvar policije, v bistvu pa zahteva politično opredelitev. Zakaj bi zato z ohlapnim «mednarodnim terorizmom» posredno pomagali ustašem prikrivati politično bistvo, tisto, ki ga je zgodovina nadvoumno obsodila in za katero lahko vedno trdimo in dokažemo, da je usmerjeno v rušenje suverene evropske države, zmagovalke v drugi svetovni vojni! In, ali ne pomeni metati ustaše v isti koš s tupamari, Palestinci, italijanskimi in nemškimi levimi skupinami, jim torej odvzeti politične motive in vse postaviti na raven kriminalcev po rojstvu, ali ne pomeni to pristati na upravičenost Nixonove «Mednarodne policije»? In si hkrati zožiti maneverski prostor za kakršno koli prihodnjo opredelitev političnega bistva svobodne levice in skrajne desnice?

Žal mi je, toda ne bi rada videla urejati sveta s pomočjo Nixonove policije, cena za red in mir bi bila prevelika. Poleg tega še naprej trdim, da je nasilje nekkih tupamarov, če vzamem najbolj značilen primer, zelo politično in konkretno neposreden odmev na nasilje države, v kateri se je

(Nadaljevanje na 8. strani)

Velik praznik v partizanskem Cerknem

Cerkno — partizanska metropola — je slavilo svoj veliki dan. V nedeljo 17. septembra je bila odprta nova šola — spomenik NOB. Manifestacije, ki je bila združena s proslavo 30-letnice uradne priključitve Primorske k slovenski republiki v okviru socialistične Jugoslavije, se je udeležila velika množica, med katero je bilo tudi mnogo borcev in aktivistov in svojcev padlih partizanov iz zamejstva. Na osrednjem kulturnem sporedu je sodeloval tudi moški pevski zbor Valentin Vodnik iz Doline. Slavnostni govor je imel tov. Stane Dolanc, sekretar izvršnega biroja Zveze komunistov Jugoslavije.

Iz govora tov. Dolanca

Tovariš stane Dolanc je med drugim poudaril:

«Danes je v partizanskem Cerknem praznik. Praznik, pa je tudi v vsej Sloveniji in v vsej Jugoslaviji. Pred 25. leti je slovenska Primorska prvič v svoji zgodovini zaživela svobodno in skupaj z vso Slovenijo in Jugoslavijo začela ustvarjati pogoje za graditev novega družbenega reda, za poln nacionalni in socialni napredek. Takrat je bila formalno potrjena samoodločba primorskih Slovencev, sicer že plebiscitarno sprejeta med narodnoosvobodilno vojno, da je slovenska Primorska neodtujljiv del Slovenije in s tem nove federativne socialistične samoupravne skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti.

V zgodovini slovenskega ljudstva so svetle strani posvečene veličastnemu boju primorskih Slovencev za njihov nacionalni obstoj. Fašizem, kot najbolj mračna ideo-

logija, kar jih zgodovina pozna, je 25 let s surovimi metodami in sredstvi zaman poskušal izkoreniniti slovenski živelj na prostoru, kjer le-ta živi že tisočletje. Grozotno je bilo trpljenje, ki so ga primorski Slovenci preživljali v tistih hudih časih, 34 smrtnih obsodb, 6.000 let zapornih kazni, ki jih je posebno fašistično sodišče izreklo proti Slovincem in Hrvatom, požigi slovenskih hiš, Narodnega doma v Trstu, koncentracijska taborišča in konfinacije, potujčevanje slovenskih imen, prepoved slovenske besede, rušenje gospodarskih osnov — vse to ni moglo zatreti nacionalne in socialne zavesti primorskih Slovencev. Kljub vsemu je bil odpor zoper vsiljeno oblast čedalje močnejši, odločnejši in vsak dan bolj organiziran».

Tov. Dolanc je nato govoril o organizirani akciji primorskih Slovencev proti fašizmu in podčrta, da je bila Komunistična partija edina sila, ki je svoj odnos do nacionalnega vprašanja javno in jasno deklarirala že pred skoraj 40 leti, leta 1941 pa je pozvala v oboroženo vstajo proti fašizmu. Zatem je govornik orisal sedanjo stvarnost in vsestranski napredek na Primorskem in druge aktualne probleme.

Med drugim se je tov. Dolanc dotaknil tudi vprašanja Slovencev v Italiji. Dejal je: «Pozdravljamo prizadevanja demokratičnih sil v Italiji, ki se zavzemajo za globalno zaščito slovenske manjšine, saj so mnoga vprašanja v zvezi s tem še nerešena. Sedanji položaj slovenske manjšine v Italiji je tudi rezultat dobrih odnosov med državama. Slovenska manjšina v Italiji in italijanska manjšina v Jugoslaviji nista jabolko razdora, marveč postajata čedalje bolj dejavnik prijateljstva, razumevanja in sodelovanja».

Partizansko slavlje v Fojdi

Preteklo nedeljo je bilo v Fojdi v videmski pokrajini veličastno partizansko slavlje, katerega so se udeležili tudi bivši partizani iz tržaške in goriške pokrajine. Na slavlju je imel zelo pomemben govor predsednik ANPI, poslanec Boldrini.

Ko je tov. Boldrini analiziral sedanjo stvarnost in grožnje fašizma, je med drugim rekel:

«Odporniškega boja nismo vodili zaradi medalj, zaradi gesel, ampak zato, da obdržimo pravni red, proti kateremu nekateri delajo atentate. Tu v Fojdi smo položili temelje ustavnega pakta, ki smo ga sklenili z ustavodajno skupščino...

«Terjamo protifašistično izpoved tudi od državnih organov, zakaj osamljeni nastopi sodnikov, izjave kakšnega komisarja javne varnosti še ne zaležejo, če celotno sodstvo in javna varnost ne služita ljudstvu».

«Če se bomo obogatili z novo vsebino», je dalje poudaril tov. Boldrini, «in če bomo analizirali našo družbo, bomo odkrili velike zaloge demokracije. Zato predlagamo nov ustavni pakt vseh sodelujočih sil v odporništvu, da bi odpravili nevarnost reakcionarne hipoteke vojaških sil. Zablode v letih 1940-43 so bile odpravljene s povrnitvijo izgubljenih časti, z željo, da se vojska demokratizira in postane čuvaj naše neodvisnosti».

Komu to koristi?

Tržaški patronat ACLI je vršil na nekaterih področjih, ki pripadajo Jugoslaviji, določeno dejavnost in to mimo jugoslovanskih oblasti. Šlo je za probleme, ki so v zvezi s socialnim skrbstvom in ki bi jih morale rešiti italijanske oblasti a ne na način kot si ga zamišlja omenjeni patronat. Ponovno je bila «osvežena» že obrabljena teza o «coni B», odnosno o državljanstvu prebivalcev.

Razumljivo je, da je dejavnost omenjenega patronata povzročila hudo reakcijo in da ne more roditi pozitivnih sadov, pač pa lahko kali dobre sosedske odnose.

O zadevi so razpravljali tudi na raznih forumih obalnih občin pa tudi v slovenski in hrvaški republiški skupščini.

Glasilo ZKJ «Komunist» je objavilo daljši sestavek o tej zadevi. Napisal ga je poslanec Silvo Devetak. Iz tega sestavka smo povzeli naslednje:

«Kako je mogoče, da ob tako razvitih odnosih z Italijo ni moč urediti drobnih vprašanj, ki od časa do časa zastrupljajo sodelovanje?»

Zlasti za nas, ki živimo in delamo ob odprti meji, dobri odnosi med državama niso politična taktika, temveč se resnično ravzavamo za njih razvijanje, saj prek njih uresničujemo stvarne življenjske interese. Ekonomsko sodelovanje je doseglo nesluten obseg; samo trgovina je daleč preseгла 600 milijonov dolarjev. Skoraj 70 milijonov oseb prestopi vsako leto mejo v obe smeri. Na obeh straneh meje so zrasli gospodarski in trgovski centri, ki so v svojem razvoju med seboj v marsičem odvisni.

Vendar je še mnogo ne dovolj izkoriščenih možnosti. Naj za primer naštejemo samo: strukturni in drugi problemi ekonomskih odnosov; nujnost dogovora o povezovanju komunikacij in njih širjenju; urejanje novih, zlasti mednarodnih prehodov, kot je recimo tisti v Vrtojbi pri Novi Gorici, za katerega še ni ustreznega odgovora italijanske vlade; načrtovanje skupnih turističnih centrov na meji, kot je na primer kaninski. Še in še bi lahko naštevali okristne oblike za prihodnje sodelovanje. Potrebni bodo veliki napor, da bi zadostili vsem interesom in pobudam.

Posebno pristrčni so medčloveški in politični stiki ob meji. V zadnjem času se je razvilo znanstveno sodelovanje. Prednjačita zlasti tržaški inštitut ISDEE in gorški ISIG. Ravno letošnji mednarodni simpozij ISIG o obmeinih območjih je pokazal, da je sodelovanje na jugoslovansko-italijanski meji lahko za vzled, kakšni naj bi bili obmeini stiki tudi med državami z enakimi družbenimi sistemi.

Mar naj vse to, kar smo skupaj zgradili in kar načrtujemo za prihodnost žrtvujemo zaradi stvari, ki je popolni politični anahronizem in že zdavnaj ne obstaja več? Mar naj zakrivamo oči pred stvarnostjo zaradi razpoloženja skupin političnih avanturistov in predamo našo usodo v njihove roke? Mar naj se še naprej od časa do časa ubadamo s političnimi iluzijami, ki nimajo nobene stvarne podlage, namesto da bi vse svoje moči posvetili sedanosti in prihodnosti?

Odgovori na ta vprašanja seveda niso odvisni od jugoslovanske strani. Načelne izjave sedanje in prejšnjih italijanskih vlad o njihovi želji po dobrih odnosih z Jugoslavijo in o spoštovanju meddržavnih sporazumov so naletele na pozitivni odmev v Jugoslaviji. Razumeli smo jih predvsem kot izraz hotenj, da se z italijanske strani dokončno uredijo še nekatera vprašanja, ki zadevajo izvedbo omenjenih mejnih spo-

razumov. Naša javnost še posebej pozdravlja dejstvo, da se demokratične sile v Italiji čedalje bolj zavedajo nesmiselnosti zavlačevanja pravne ureditve vprašanj, ki jih je življenje samo in jih je tudi Jugoslavija že zdavnaj dejansko dokončno uredila.

Zato se ob koprskem primeru ponovno postavlja vprašanje: Komu to koristi? Eno je jasno: To prav gotovo ne koristi interesom Italije in Jugoslavije kakor tudi ne graditvi evropskega miru in varnosti. Ker nastajajo prav na podlagi teh, v bistvu «tehničnih vprašanj», kot je imovinsko in druga drobna vprašanja, od časa do časa, ne po naši krivdi, politični problemi, bi morala tudi Italija čimprej pokazati dobro voljo za njih ureditev; s tem bi odstranili stalno grožnjo za dobre odnose med državama.»

Tovariško srečanje

Pretekli teden je skupina invalidov, mater in vdov borcev NOB obiskala nekatere kraje na Tržaškem. Na Repentabru je bilo tovariško srečanje. Goste je pozdravil tov. Dušan Furlan, pevski zbor Srečko Kumar iz Repna pa je zapel nekaj partizanskih pesmi. Dogovorili so se, da se bodo podobni stiki nadaljevali.

Kot že vrsto let je tudi letošnji praznik grozda v Boljuncu, ki je bil preteklo nedeljo, zelo posrečen. Kulturnemu sporedu je sledila velika množica. Nastopila sta tudi pevski zbor France Prešeren iz Boljunca in folklorna skupina Tine Rožanc iz Ljubljane. Ta praznik prireja dolinska občinska uprava.

V spomin

Franc Žgur

Umril je tovariš Franc Žgur iz Rojana. Pokojni je bil zaveden Slovenec in dosleden antifašist. Že leta 1925 je vstopil v KPI. Aktivno je delal v letih ilegale. Leta 1943 se je pridružil OF. Po končani vojni so mu bile zaupane razne odgovorne funkcije v partijskih in množičnih organizacijah. Bil je član sekcijskega komiteja KPI v Rojanu. Sodeloval je tudi pri združenju za kulturne stike s Sovjetsko zvezo. Pokojnega tovariša bomo ohranili v svetlem spominu.

Tržaška federacija KPI izreka svojcem pokojnega iskreno sožalje. Sožalju se pridružuje tudi Delo.

Prof. Boris Zobec

Po kratki bolezni je umrl prof. Boris Zobec iz Boljunca. Pretekli četrtek ga je velika množica spremila na njegovi zadnji poti. Ob odprtem grobu sta se od njega poslovila prof. Tul in Mirko Kapeli, tajnik SPZ, pevski zbor Prešeren pa je zapel žalostinko.

Boris Zobec je bil po rodu iz Boljunca. Študije je dokončal v Sloveniji. Učil je na nižji srednji šoli v Dolini, kjer je bil nekaj časa tudi ravnatelj. Kot človek in kot šolnik je bil priljubljen.

Naj mu bo lahka domača gruda!

Teško prizadeti družini izražamo občuteno sožalje.

**Berite, širite,
podpirajte DELO**

Diskriminacija slov. šole

Poslanca Škerk in Menichino zahtevata naj ministristvo spremeni svoj sklep

Prosvetno ministristvo je zavrnilo prošnjo za ustanovitev četrtega razreda, odn. prvega eksperimentalnega tečaja na trgovskem strokovnem zavodu s slovenskim učnim jezikom v Gorici.

Poslanca KPI Albin Škerk in Enzo Menichino sta protestirala proti zavrnitvi. V vlogi, ki sta jo poslala pristojnemu ministru, sta poudarila, da ustanovitev četrtega razreda, odn. prvega eksperimentalnega tečaja na trgovskem strokovnem zavodu s slovenskim učnim jezikom v Gorici predvideva zakon št. 754 iz leta 1969; da ustanovitev ome-

njenega razreda zahtevajo starši učencev in da so to zahtevo podprli tudi občinski sveti v Doberdolu, Sovodnjah in Števerjanu.

Poslanca sta tudi podčrtala, da zavrnitev prošnje ima odkrit diskriminacijski prizvok in da škoduje slovenski narodnosti skupnosti v Italiji. Zato poslance zahtevata, naj ministristvo spremeni svoj sklep, upoštevajoč, da se nahajamo tik pred začetkom novega šolskega leta. (Omenjena vloga je bila odposlana dne 20. sept. 72.

Hvalevreden sklep miljske občine

Občinska uprava v Miljah je sklenila, da bo vsem šoloobveznim otrokom in mladini kupila predpisane učne knjige in povrnila stroške za prevoz v šolo. V ta namen je nakazala 5.573.100 lir.

Zgledu miljske občinske uprave naj bi sledile tudi druge občine. S pravilno politiko je mogoče priti do sredstev, ki so potrebna za uresničitev tega cilja.

Komunistična skupina v tržaškem občinskem svetu je povabila župana

občinsko upravo v Trstu naj posnema miljsko občinsko upravo.

PRISPEVKI ZA «DELO»

Ob vpisu naročnine na «Delo» so prispevali:

Caharija Avgust iz Nabrežine 1.000 lir, Legiša Josip iz Slivnega 1.000, Gabrovec Milko iz Nabrežine 1.000, Colja Avgust iz Sesljana 1.000 in Dr. Tuta iz Sesljana 1.000 lir.

Ivana Kralj iz Gabrovca je darovala za tiskovni sklad «Dela» 2.000 lir.

Vsem darovalcem iskrena hvala.

Natečaj za slov. kandidata

Te dni, ko v volilnih kuhinjah vre in stikajo strankarska vodstva modre glave, je tržaška Krščanska demokracija sklenila razpisati poseben natečaj. Išče namreč človeka, slovenske narodnosti, ki naj bi stranki utrl pot v slovenske duše volivcev.

Vemo, da se je KD najprej obrnila samo za četrtno kroga: tedaj se je v glavah mož v Palači Diana porodila misel na slamnatega moža, takega, ki bi zadostil enim in drugim, pa tudi škodoval bi ne preveč.

Takega, da se razumemo, ki bi sedel v občinskem svetu, razkazoval svoje slovensko ime (s priimkom vred) in se ne brigal za vprašanja dvojezičnosti ali radia.

Pozneje so pogruntali, da bi slamnata rešitev predstavljala tveganje. Kaj, so si dejali, če bi poskusili s «primarnimi» volitvami, kot pred meseci? Naj Slovenci izberejo svojega kandidata...

Tudi tega predloga niso sprejeli vsi. Še vedno tveganje. Tako se je počasi, iz seje v sejo, oblikovala misel o natečaju za «slovenskega kandidata KD».

Iz lepaka smo povzeli, med drugimi, tudi sledeče pogoje: «Kandidat KD slovenske narodnosti mora izpovedovati rimskokatoliško vero (starega obreda), je lahko oženjen, nikakor ločen.

Slovenski kandidat KD lahko nosi akademski naslov, je lahko diplomiranec, lahko pa tudi neuk, vsekakor mora poznati oba italijanska jezika: Dantejevega in Morovega.

Slovenski kandidat mora biti predvsem zvest stranki in, upajmo, tudi priljubljen in kraški teran. Ni nujno da je prijatelj Borisa Pahorja.

Slovenski kandidat mora biti predvsem zvest stranki in, upajmo, tudi priljubljen med volilci.

Natečaj, seveda, ne velja za Franca Mljača.»

Črt

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Otvoritvena predstava sezone 1972-73

LUIGI PIRANDELLO
LE PREMISLI, GIACOMINO

Prevod Smiljan Samec
Režija Mario Uršič

V petek, 6. oktobra ob 21. uri (abonma premierski - red A)
v soboto, 7. oktobra ob 20.30. (abonma red B)

v nedeljo, 8. oktobra ob 16. uri (abonma ned. popoldanski - red C)
v sredo, 11. oktobra ob 20.30 (abonma mladinski v sredo - red D)

v četrtek, 12. oktobra ob 20.30. (abonma mladinski v četrtek - red E)

PREDSTAVE BODO V KULTURNEM DOMU V TRSTU

Vpisovanje abonmentov do vključno 5. oktobra v Tržaški knjigarni (Ul. sv. Frančiška 20) in pri blagajni Kulturnega doma (Ulica Petronio 4).

Izlet Kmečke zveze

Kmečka zveza bo letos priredila svoj tradicionalni članski izlet v Goriška Brda, na Bovško, v Vipavsko dolino in okolico Postojne. Ogljedali si bomo razne kmetijske objekte pod strokovnim vodstvom. Prenočevanje bo v Bovcu. Izlet bo v soboto, 14. in v nedeljo, 15. oktobra. Vpisovanje v uradu Kmečke zveze v Ulici Geppa 9 vsak dan od 8. do 14. ure (razen v četrtek, ko so uradne ure od 8. do 12 in od 15. do 18. ure. Vpisovanje se zaključuje dne 2. oktobra.

Tajništvo Kmečke zveze - Trst

Potuha ustašem

(Nadaljevanje s 5. strani)

skupina pojavila. Navsezadnje se borijo na svojih tleh, za politično in ekonomsko emancipacijo večine ljudi v okviru lastne države. Ustaši se, narobe, borijo kot emigrantska skupina s tujih tal proti državi kot celoti, ki je z dejanjem svojega nastanka po volji ljudstva zavrgla nje in njihove ideje.

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino
Direktor Marija Bernetič
Ureja uredniški odbor
Odgovorni urednik
Anton Mirko Kapelj
Uredništvo in uprava:
Trst — Ul. Capitolina 3
Dopisništvo v Gorici:
Ul. Locchi 2
Letna naročnina 1.000 lir
Poštni tekoči račun:
Trst 11/7000
Tisk: Tip. Riva - Trst
Ulica Torrebianca, 12